

NAS GLAS

Glasilo Osrednje Zveze javnih
nameščencev in upokojencev

:: za Slovenijo v Ljubljani. ::

Cena posamezne št. 1.50 Din.

„NAS GLAS“ izide vsakega desetega,
dvajsetega in zadnjega v mesecu.

Celoletna naročnina Din 40.—

Polletna naročnina „ 20.—

Četrletna naročnina „ 10.—

Za inozemstvo je dodati poštnino.

===== Oglasi po ceniku. =====

Uredništvo: Anton Adamič, Ljubljana, Bohoričeva ulica št. 12. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je adresirati le na urednika.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/I. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

Velevažen sklep Osrednje Zveze.

Kakor so poročali že vsi naši dnevnik, seveda kolikortoliko netočno, se je glasil sklep O. Z. z dne 24. julija 1926:

Javni nameščenci — državni uradniki, uslužbenci in upokojenci se umaknejo iz javnega življenja; oni izstopijo iz vseh kulturnih, karitativnih, športnih in političnih društev.

Poslednji pot opozarjamo, da je napočil čas preizkušnje naših sil, naše moči. Javljeni sklep O. Z. je obvezen za vse njeno članstvo. Pričakujemo, da se članstvo brezpogojno pokori temu sklepu.

Marsikomu bode izvajanje tega sklepa neprijetno, mučno; vsakdo se pa mora zavedati, da je samemu sebi najbližji in da je to edina pot, po kateri bomo opozorili javnost, da smo važen činitelj vsega javnega življenja, da dihamo in da nočemo še umreti.

Poglejmo v mesta, naše trge, naše vasi! Kdo širi v teh krajih kulturo? kdo se največ udeležuje na karitativnem polju? kdo goji šport, kdo je najizrazitejši politik? Največji inteligent, državni nameščenec! Po svoji predizobrazbi je on poklican za voditelja za vse označene pokrete. V vseh izobraževalnih društvih, v čitalnicah, na vseh diletantskih odrih, pri Sokolu in Orlu, pri pevskih društvih, pri gasilnih, olepševalnih društvih, pri Jugoslovanski Matici, Jadranski straži, pri Ciril-Methodovi družbi, pri Orjuni itd. je državni uslužbenec prvi propagator, voditelj, podpornik. Ker je državnemu uslužbencu po ustavi zajamčeno, da se sme tudi politično udeleževati ali posredno ali neposredno, reprezentira masa državnih nameščencev kader najzanesljivejših volivcev.

Odpovejte naročila za politično časopisje, kulturne revije itd. Najsvetejši egoizem zahteva od nas imperativno, da izvajamo pritisk na javnost na ta način, da jo opozorimo z izstopom in odpovedmi iz vseh naštetih organizacij, društev itd. na svojo eksistenco. Mi smo cvet naroda, odlični faktor vsega javnega življenja, ki bo brez nas hiralo kot deblo, ki so mu izpodrezali korenine in mu odbili vrhovje. Predaleč bi nas zavedlo, če bi hoteli začrtati vse senčne strani, ki se bodo pokazale v javnosti s striktnim izvajanjem našega sklepa, ni pa tudi umestno, da bi prosili naše članstvo, da se striktno pokori sklepu O. Z. Pregovor pravi: Pomagaj si sam in Bog ti pomore. Kdor noče samemu sebi dobro, naj šteje pare za društva in politiko i v naprej, naj prepeva in igra bajazza v božjem imenu. Zadrigne si naj pas, nastavi hrbet, raz katerega mu režejo jermenje, naj poklekne in — molči.

Naša naloga tudi ni, da bi klicali politične stranke na odgovor. Nepobitno dejstvo je, da se ni našla še nobena parlamentarna skupina, ki bi protestirala kot naš zastopnik proti vladni odredbi.

V poslednji uri kličemo: **Vkup, vkup, uboga gmajna!**

Poplave in stališče uradništva glede pomoči.

Tekoče leto, polno deževja, neurja in poplav, je s svojimi vremenskimi katastrofami hudo zadelo tudi našo Jugoslavijo, zlasti Banat. Vseobča škoda se ceni na 2 in pol milijarde Din.

Tej ogromni škodi je deloma kriva tudi nemarnost naše centralne uprave, ki pri našem našem režimu večnega spletčarenja, partizanstva in brezdelja ni našla ne časa ne zmisla, da bi se v vojvodinski nižini obstoječi vodoobrambni nasipi pravočasno popravljali in spopolnjevali. Toda o tem so naši listi že mnogo razpravljali.

Nas uradnike zanima predvsem originalen način, kako hoče vlada pomagati priz-

detim krajem. Ker so državne blagajne — kakor vedno — prazne in ker so zadevni krediti kljub 13 milijardnemu proračunu smešno minimalni, je treba iskati drugod kritja. To pa naj ne obstoji v povišanju direktnih in indirektnih davkov, v štedenju pri državnih dobavah itd., marveč naši dični Uzunoviči so prišli enostavno na to, da te milijarde plačaj (pretežno) uradniška para. **Krasen recept, ki ga še noben državnik od egiptovskih in asirskih kraljev sem ni »pogruhtal«.**

Ako bi obveljalo popolnoma nevzdržno in za državno upravo poniževalno načelo, da plačuj uradnik elementarne nezgode z redukcijo svojih plač, potem smo lahko v par letih brez prejemkov. In pri tem nas g. min. predsednik še ironizira, češ, uradniki kot patrijotičen, kulturni in požrtvovalen stan bomo

to že prenesli. Večje žaljivke nam še ni nihče zabrusil.

Torej jugoslovanski uradnik, ki je slabše plačan kakor oni v beraški Avstriji — da ne govorim o krasno situiranem činovništvu v Nemčiji, Čehoslovaški in Franciji — naj plačuje za greh drugih in leze še bolj v dolgove in propada in to zato, ker je tako patrijotičen, da lahko režeš jermena na njegovem telesu, pa bo molčal kakor jagnje?! Na tako idejo je mogla priti samo naša vlada. Sili se uradništvo ne more upirati. Toda, pomnite, gospoda:

1. dokler obstoja pri nas 18 ministrstev s podtajniškimi mesti (zadostovalo bi 10 ministrstev, toda brez podtajnikov), ki nesejo vsakemu milijencu mesečno 26.000 din in kojih aparat stane sicer državo nebroj milijonov letno;

2. dokler se pri nas vse velike državne dobave preplačujejo (radi proviziji) z 20 do 30 odstotki;

3. dokler se razmetava državni denar iz stot milijonskih dispozicijskih fondov pretežno v privatne žepke (kot nagrade ljubljencem) brez prave koristi za državo;

4. dokler se pri nas izplačujejo iz naslova dnevnice visokim gospodom, zlasti udeležencem inozemskih komisij, dalje raznih nagrad stotine milijonov;

5. dokler državna uprava ne reducira materialnih izdatkov tam, kjer je mogoče — ti izdatki mnogih uradov na našem jugu daleč nadkriljujejo one pri istih uradih n. pr. v Sloveniji — in

6. dokler država ne reducira čezštevilnega osebja zlasti v ministrstvih, kjer premnogo oseb samo plačo vleče,

toliko časa je sramotno in škandalozno, pritrgavati uradništvu s silo sedanje nezadostne prejemke, tem bolj, ko je vendar ravno vsled poplav računati s porastom cen.

Odpraviti korupcijo — obstoj 18 ministrstev s podtajniškimi mesti samo na sebi je korupcija — in nepotrebne izdatke pod 1 do 6., pa bo denarja ko čepin. Dokler pa tega ne storite, ne smešite in ne diskreditirajte še bolj države pred inozemstvom s tem, da udarite po uradništvu, ki je steber države. Čemu slepomišenje! V teh izrednih časih je **takoj sklicati narodno skupščino**, ki stori potrebne ukrepe v obrambo poškodovanih krajev. Ta bo pri tem — tako vsaj upamo — pustila naše »solde« pri miru, ker bi inace pokazala šarlatanstvo, ki mu ni para v zgodovini pravnih parlamentarnih držav — prostovoljno bomo pa i mi uradniki prispevali, ako bomo mogli.

Zahtevajte po vseh lokalih, kamor zahajate, »Naš Glas«! Kogar podpirate Vi, naj podpira tudi Vas! Polzkusite in videli bodete, da gre.

Kakšen bodi naš protest?

Opiram svoja izvajanja na tri teze, ki jih smatram za dokazane po dogodkih, ki so okoli nas:

1. uradniku ne bo boljše, dokler ne bo imel lastnega zastopstva v parlamentu;

2. uradniška vlada je nemogoča brez posebne uradniške parlamentarne frakcije;

3. sedanji parlamentarizem je v razsulu; vse stremi, da se uveljavi v strokovnih zastopniških zborih;

Sklepam iz tega:

Vse uradništvo v državi se mora organizirati v svojo uradniško politično stranko ter se tako na parlamentarnih tleh meriti in vezati z drugimi strankami za delo z vsemi dopustnimi sredstvi za zboljšanje uradnega položaja in zboljšanje notranjih razmer v državi.

Strašna misel, kaj ne? Uradnik pa politika in sicer stanovska uradniška politika! Nekaj v državi še nečuvnega! Kajti vkoreninila se je med množicami, vodilnimi in odločujočimi kakor služničimi in samo volilnimi kot nepremakljiva resnica, da je uradnik služiči duh države, ki sme samo prositi, ob kateremga sme vsakdo dregniti in ki mu sme vlada kot »kulturnemu in izobraženemu« človeku — psovka, ki je menda v tej obliki poleg »zarade« uradnik še ni slišal! — odtegniti skorjo kruha, da jo podeli poplavljenecem, dočim se ne sme nihče dotakniti bogato obloženih miz izvoznikarjev, bankirjev in državnih parasitov. Mislim, da je enkrat čas, da uradnik na take-le besede, ki zvane »kot ubogi na duhu«, reagira moško in sicer tako, kakor mora in more po svoji prisegi na ustavo in kralja.

Delavec sme voditi svojo stanovsko politiko, Delavec delavca! Seljak sme voditi svojo stanovsko politiko, Seljak seljaka!

Kapital vodi svojo politiko in sicer na čelu bodisi delavca bodisi seljaka.

Samo uradnik, državni in zasebni uradnik, ta ne sme voditi svoje stanovske politike!

Zakaj ne? Zato ker misli, da mora pomagati vsem mogočim strankam, da mora nositi

na svojih hrbtih v parlament advokate in duhovnike, kmete in delavce, ki mislijo le sami zase in vpijejo za uradništvo le v opoziciji!

Mislim, da je čas, da napravimo temu konec! In sicer v političnem in parlamentarnem razvoju je to vprašanje tako pereče, da se mora uradništvo zavedati zgodovinskega momenta, ki je zanj napočil. In da se morajo zavedati tega momenta tudi naše strokovne organizacije, kajti stanovsko uradniško vprašanje se rešuje dosedaj še v parlamentu in vladi, toda prišel bo čas, ko se sploh nikjer več ne bo, ker ne bo foruma zanj! Pravim, ne bo foruma, ker nima svoje zbornice in te zbornice ne dobi, dokler ne bo zastopano po svojih zastopnikih v sedanjem parlamentu.

Mislim dalje, da bi bila taka uradniška politična strankarska grupacija naravnost zdravje za državo. Če hrbtenica reagira v organizmu z vsem svojim odporom in naporom, mora organizem ozdraveti!

Toliko za danes! Dovolil si bom ves problem osvetliti od statistične volilne strani, od socialne plati, od strani političnih gesel, taktične plati za prvi nastop itd. ter izkušal pokazati, da stvar ni utopistična in da je ideja vredna človeka!

—a

Naše učiteljstvo.

Odkrito rečeno, da smo s skrbjo v srcu pričakovali izida letošnje skupščine UJU Poverjenišva Ljubljana, ki se je vršila v dneh 16., 17. in 18. julija v Celju. Zastopniki dveh naziranj so si zrlji v oči: ali po sedanji stezi ali po novi poti? — Kdor je opazoval srditi boj za in proti in pozna tudi križev pot, ki je po njem tavalno učiteljstvo vsa dolga desetletja, ko je opletao po njem bič političnih strank, ta še le bo izpoznal in znal oceniti zmago takozvanih »novostrujarjev«. Letošnja skupščina v Celju je postavila zgodovinski mejnik v razvoju učiteljstva. Dosedaj je bil učiteljski stan kot izgubljen čoln sredi razburkanega morja, ki je iskal zatočišča kjerkoli si bodi, da se je le spasil; posamezniki so se vrtili kot pluta na vodi; bili so marionete političnih strank.

zato Vam ga rajši vračamo. Stvar, kakor je sedaj popisana, pomeni nekaj prevrat v državi in okrajno glavarstvo bi jo najbrž tako tolmačilo ter nam list zaplenilo...

Podlistek je podpisan s skrivnim imenom »Spiritist« in je napisan dobesedno tako-le: »Zbudil sem se iz krasnih, veličastnih sanj. Še sedaj mi zvane po ušesih radostni in navdušeni glasovi, ki so odmevali preko širne Avstrije po vseh krajih, kjer bivajo slovanski narodi, in še sedaj vidim od sladkega presenečenja in narodnega ponosa žareče obraze svojih milih rojakov in rojakinj. Kaj pa se je bilo zgodilo tako veselega in pomembnega? Naš prestolonaslednik je bil nastopil vladarstvo Avstrije in čez nekaj mesecev potem je izdal na svoje podložno ljudstvo oklic, ki je imel to-le vsebino:

Po nastopu svojega vladarstva sem obiskal vse vladarje večjih evropskih držav. Ker se spočetka nisem mogel odločiti, katera bi obiskal najpreje, sem prepustil odločitev vseh obiskov — usodi. V ta namen sem napisal imena dotičnih držav na listke, te zvil in jih dal izžrebati. Nato sem odpotoval z lahko in mirno vestjo, in kakor je znano, je bilo moje potovanje prav čudno razvrščeno. Usoda pa je hotela, da sem nazadnje obiskal — rusko državo, od koder sem se ravnokar povrnil v svoje prestolno mesto Dunaj.

Mnogo in zelo različno se je pisalo, govorilo in ugibalo o mojem potovanju, a nihče ni uganil, kaj prinesem s seboj domov. Prinesel sem za vse svoje podložnike najprimernejše in za Avstrijo najboljše! Dati hočem vsem narodom svoje države enako pravico in veljavo ter strogo paziti na to, da

Sedaj se je v Celju dobojeval oster boj novih načel in idej s starimi tradicijami. Ven z dnevnno, ogabno politiko iz stanovskih organizacij! Človek bi mislil, da je to samo ob sebi umljivo, naravno — pa so se vendar borile cele vrste proti temu načelu z vnemo, ki bi zaslužila višjih ciljev. Ta nova, za nas seveda že od nekdaj zastopana smer je bila jasna kot beli dan. Kdo bi se ji upal protiviti? A so se zatekli solipsisti in politikujoči frazerji za krilatico »narodnega in državnega edinstva«. Hoteli so imeti, da se ustavi to besedilo v deklaraciji, kot ne bi že vsak posamezni učitelj kot uradnik prisegel, da mora biti za državno edinstvo! Pravilno pa trdi g. A. Mervič, da je v srcih nas vseh trdno zasedrano državno edinstvo, da pa narodno edinstvo žalibože — tava po temnih in zavitih potih dnevne politike, ki ga s svojo strankarsko navlako ne pospešuje, temveč naravnost ubija.

Z zadoščenjem smo prečitali čl. 7. na skupščini sprejete deklaracije, ki se glasi v drugem odstavku: Vedno bodi tudi pripravljena (namreč stanovska organizacija UJU) za solidarno zastopanje skupnih interesov z drugimi organizacijami nameščencev in delaj zlasti na to, da se čimprej ustvari Unija učiteljstva vseh vrst šol.

Veriga se sklepa. Če nikdar, je napočil sedaj usodni čas, da se sklenemo ter pokažemo, da je v skupnosti moč in zmaga.

Vi ste z nami, mi smo z Vami!

Protestno zborovanje delegatov društev O. Z. 24. t. m.

Predsednik O. Z. g. M. Lilleg pozdravi navzoče zastopnike 28 organizacij in izvaja v nadaljnjem, da so računovodstva že dobila nalogo, po katerem se bode pričelo z odtrgovanjem prejemkov drž. uslužbencev 1. avgusta t. l. Ker so prizadeti s poplavami banatski milijonarji, prispevaj državno uslužbenstvo s svojimi plačami, da ne bodo občutili bogataši elementarne nezgode. Kakor hitro se je zaznalo po novinah o vladni nameri, brzojavila je O. Z. Glavnemu Savezu, da nastopi pri vladi s protestom in ga opozo-

bodo tega mojega daru tudi v resnici deležni vsi državljani. Zraven tega pa hočem tudi narediti močno Avstrijo: Vem namreč, da je v moji državi mnogo takih nezadovoljnejšev, ki uživajo največjo državljansko svobodo, a v kljub temu delujejo na razpad države, da bi prej prišli pod vladno drugega vladarja. Vem pa tudi, da živi v Avstriji ogromna večina zvestih in vdanih Slovanov, ki so za svojo zvestobo in požrtvovalnost le zatirani in zaničevani po prvoimenovanih in so zaradi tega upravičeno vznemirjeni. Temu krivičnemu suženjstvu se mora zdaj narediti konec, in Avstrija se bo lahko zavarovala proti ljudem, ki jim to ne bo po volji, ker je obdana na vzhodu od več slovanskih držav, na severu pa meji na mogočno in miroljubno Rusijo. V slogi je moč! Zato želim, da se odsej tudi moji slovanski narodi svobodno razvijajo ter žive v slogi in vzajemnosti z narodi sosednih slovanskih držav, z ruskim vladarjem pa hočem stopiti v najtesnejšo državljansko zvezo.

Rusija je zdaj zvezana s Francijo in je razen tega tudi nekaka varuhinja vseh manjših slovanskih držav. Ako sedaj k tej zvezi slovanskih držav pristopim tudi jaz s svojo državo, postane Avstrija v resnici močna in se ji več ni treba bati tiste delitve, ki jo vedno napovedujejo razni izpodkopovalci in sovražniki. Moja želja in zapoved je torej zdaj ta, da bodi vsak Slovan v Avstriji tako svoboden in enakopraven kakor Nemeč, Madžar in Lah in da se moja država opira na tisto naravno in neprisilejno zvezo, katero žele moji mnogoštevilni in zvesti slovanski državljani!

Fr. Rojec:

Spomini iz avstrijskega suženjstva.

Silno težko in mučno je bilo življenje za vsakega zavednega Slovanca in sploh za vsakega narodnega Slovanca v nekdanji Avstriji, ki je tako kruto in brezobzirno na vse mogoče načine zatirala in uničevala svoje podložne slovanske narode. Kdor Slovencev je sam občutil mučeniški avstrijski jarem, tisti zna prav ceniti današnjo narodno svobodo v Jugoslaviji. Seveda smo vsi zavedni Slovanec že tudi prej vsak po svojih močeh duševno in telesno delovali za narodno osvoboditev. Ker bi se s silo ne moglo ničesar doseči, smo delali na skrivnem, na bolj ali manj zvijačen način. Mnogo takih poskusov pa je bilo zatrtih že v kali in jih je zagnila večna pozabljenost.

Kot nekdanji časnikarski dopisovalec sem tudi jaz poskušal spraviti v javnost marsikaj, kar bi moglo prej ali slej koristiti zaslužnjem rojakom. Tak zatrti poskus je tudi moj podlistek »Močna Avstrija«, ki sem ga spisal za tehnik z imenom »Gorenjec«, a mi ga je uredništvo vrnilo s pismom, datiranim z dnem 11. X. 1900. Prvi odstavek v pismu se nanaša na ta podlistek in se glasi: »Velečeni gospod! Vprašujete nas, če smo prejeli vse v redu, kar ste nam blagovolili poslati. Da, vse je v naših rokah. Vendar, žal, podlistek »Močna Avstrija« ne moremo nikakor riskirati za novo zaplenjenje. Mislili smo, da bi ga popravili v nekem smislu, ker tak, kakršen je sedaj, gotovo zapade zaplenjenju. Ali potem bi dobil popolnoma drug smisel in

ri na bedo drž. nameščencev. O. Z. ni dobila nobenega odgovora, pač pa se je zglasila — poročali so časopisi — deputacija pri vladi, ki ji je odgovorila vlada neodločno. Definitivni sklep vlade se je izvršil šele 23. julija, to je včeraj. Glavni Savez je sklenil, da se skliče za nadaljnje ukrepe kongres zastopnikov vseh pokrajinskih zvez. Ker se je vlada odločila, da nam zniža prejemke, upravičeno lahko sumimo, da se nam ne bodo nikdar izplačale diference, da se kronske pokojnine ne prevedo v dinarske in da tudi Ljubljana, Zagreb itd. ne dobe nikdar 1. razreda draginskih doklad. Vse obljube sedanje vlade so ničeve. Druge vlade zvišujejo svojim nameščencem njihove prejemke: Čehoslovaška za 600 milijonov, Francija za 1 milijardo, naša država pa hoče štediti ondi, kjer je najmanj umestno. Deputacija O. Z. se je takoj zglasila pri g. velikemu županu, ki ga je prosila, naj opozori vlado na veliko razburjenje, ki se je polastilo vsega drž. uslužbenstva. Vlada naj prekliče svoj sklep! G. veliki župan je obljubil, da bo sporočil izraženo željo osrednji vladi. — Takega sklepa, kot je bil pravkar izvršen v Beogradu, ni zmožna nobena vlada na svetu, tudi hotentotska ne. Z redukcijo plač drž. nameščencev bodo udarjeni tudi pridobitni krogi, v prvi vrsti mala trgovina in obrt. Ko je g. Uzunović v svoji izjavi novinarjev omenil, da se mora v prvi vrsti za poplavlence odtrgati javnim nameščencem, ker so ti najbolj patrijotični in državotvorni, je, če je mislil resno, bril iz nas vseh norce. To je višek cinizma. Imeti patrijotičnega, kulturnega in državotvornega uradnika za eksploatacijski objekt, je pač največji državniški greh. Osobito, če je škoda, ki je po izjavi načelnika trgovine in industrije g. Savića, podani včeraj gg. dr. Kramerju in A. Ribnikarju, veliko manjša, kot se pa kriči v javnost. Poudariti je treba, da je po tej izjavi vsa pšenica v teh okrajih bila že pod streho, da koruzni nasadi niso oškodovani — baš nasprotno, nasadi so po poplavi pognojeni in uspeva koruza sijajno. Vsa škoda, ki jo je povzročila poplava — a le pri nasipih, ki jih je vlada zanemarjala celih osem let — znaša približno 60 milijonov.

«Bog ohrani, Bog obvari — nam cesarja, Avstrijo!...» je odmevalo od vseh strani, in neštetilni živio in slava klicji so orili vmes. Lepih svečanosti in raznih drugih najpriscnejših izrazov udanosti in hvaležnosti do ljubljenege vladarja ni hotelo biti ne konca, ne kraja. Po vseh oglih in stanicah so bile nabite in razobešene okinčane podobe mladega avstrijskega cesarja in poleg njih so se bliščali vzradošeni oklici v narodnih barvah. «Oh, oh!» sem vzklikal med svojimi srečnimi prijatelji, «kdo bi bil mislil, da kdaj doživimo v Avstriji tako lepih in veselih dni!» A v tistem trenutku je začela brenčati blizu mene — ura budilka, in moje trudne oči so pogledale v hladno, sivo jutru! Mojo dušo je zopet pokrila — temna žalost!»

Tako sem nameraval v svojem iskrenem rodoljubju potom časopisja v svet sugerirati pravično in Slovanom ugodno preureditev Avstrije. Besed, ki poveljujejo cesarja in Avstrijo, seveda nisem zapisal v podlistek z resnično iskrenostjo, ker nisem nikdar ljubil tujega vladarja in Slovanom sovražne Avstrije. S temi besedami sem zabelil svoj podlistek samo zaradi tega, da bi ga lažje spravil v javnost. Vkljub temu se mi ta namera ni dosrečila. Pred nekaj dnevi pa sem ta stari in že pozabljeni podlistek z uredniškim pismom vred po naključju našel med svojimi drugimi starimi spisi in listinami ter ga tu pošiljam v javnost z mnenjem, da tudi še sedaj ni brez pomena za našo narodno stvar. Če ne drugega, naj se tu vsaj ohrani kot mal spominek, kažo, kako smo se tudi Slovenci otrešali svoje krute mačhe Avstrije.

Če bi O. Z. sklicala javen shod, bi se lahko prigodilo, da bi doživeli fiasko, kot smo ga doživeli 20. decembra lani s shodom v Ljudskem domu, kjer se ni pozivu na shod odzvalo niti 400 nameščencev. Glavni odbor O. Z. je zatorej sklenil, da pokliče na današnji posvet predsednike vseh, v O. Z. včlanjenih organizacij, ki naj odločijo o ukrepih, ki jih je skleniti v obrambo. G. predsednik je mnenja, da bi se z javnim shodom, ki bi se zanj ne interesirala tudi širša javnost, ne dosegel prav noben efekt, pač pa bi baš na to javnost izvajali lahko pritisk na ta način, da se umaknejo vsi državni uslužbenci iz javnosti ter izstopijo iz vseh karitativnih, kulturnih in športnih organizacij in društev. Na naši javnosti je, da gre za nas v boj, ker bode ona sama najbolj prizadeta.

Razvila se je na to živalna debata. Tajnik O. Z. g. Bekš se pritožuje nad upravo Gl. Saveza, ki na vprašanja O. Z. sploh ne odgovarja ali pa daje samo splošne odgovore, ki so velikokrat O. Z. sploh ne tičejo. Tudi za sedanj primer ni dal Gl. Savez prav nobene inicijative O. Z. in prepušča na ta način vso odgovornost pokrajinskim zvezam. G. N. Velkonja pledira za parlamentarni zastop, kakor ga je orisal v prvem načrtu v članku »Kakšen bodi naš protest«, ki ga prinašamo na drugem mestu. G. Klobič trdi, da javnost simpatizira z nami in je za javni shod, ki se naj nanj povabi vse pridobitne kroge. G. Epich je v dobro zasnovanem govoru dokazoval, da nas javnost, če že ne sovraži, pač pa prezira in nam nikakor ni naklonjena. On je za to, da se državni nameščenci odtegnejo vsakteremu javnemu udejstvanju. G. Kopal izjavi, da sicer ni pooblaščen od poverjeništvu UJU, da pa gre učiteljstvo isto pot kot uradništvo. Pridružuje se predlogu predgovornika, dostavlja pa, da morajo potem državni nameščenci izstopiti tudi iz političnih društev. — Debata je valovila med predlogoma za javni shod in za izstop iz javnega življenja. Pri glasovanju je prodril z 1 protiglasom širši predlog za izstop iz javnosti, kakor ga objavljamo na prvi strani. — Sprejet je bil tudi predlog, da se skliče za 29. t. m. v četrtek širši sestanek vseh ostalih, v O. Z. ne včlanjenih organizacij, ki se jim naznani sklep O. Z. O tem sklepu poročamo v Vestniku zaradi tehniških težkoč v tiskarni na kratko samo o rezultatu.

Savez nabavljajnih zadrug drž. uslužbencev v Beogradu.

Resolucije, sprejete na skupščini dne 23. julija t. l. v Beogradu.

IV.

«Skupščina priporoča vsem zadrugam, da z vsemi primernimi sredstvi propagande čim živahnije delajo za povečanje števila svojih članov zadrugnikov.»

V večjem številu zavednih članov leži največje jamstvo za obsežno in uspešno delo posamezne zadruge.

Zadruge in zadrugniki, privedite vsakega drž. uslužbenca vašega kraja v svoj krog. Ne pustite, da izostajajo drž. uslužbenci iz vašega društva. Recite in pojasnite jim, da je njihovo odtujevanje od zadruge moralna in materialna škoda tako za njih osebno, kakor za vse drž. uslužbence kot celoto. Samo številne in goste falange nas vseh, zavedajočih se pravega cilja, nam morejo olajšati težko materialno stanje, v katerem se nabaja danes največji del drž. uslužbencev in nam morejo vstvariti boljše življenske pogoje.

Kdor ni v zadrugi, ta je proti zadrugi, proti blaginji in koristim svoje družine.»

Dela na povečanje števila članov v poedini zadrugi je dolžnost zadruge, v prvi vrsti članov upravnega in nadzornega odbora, ker so člani teh odborov v prvi vrsti pozvani, da širijo zadrugno idejo in da pridobivajo zanj vse one svoje tovarije, ki še niso člani zadruge.

Slab znak je za zadrugo, ako je včlanjen v njej manjši del drž. uslužbencev njenega kraja in okolice. Vsled tega ni samo v interesu samega dela nego tudi ugleda vsake zadruge, da združi vse drž. uslužbence v svoj krog.

Zelo pogosto se zgodi, da posamezni drž. uslužbenec ni član zadruge samo zato, ker ni opozorjen na zadrugo in ker ni dovolj pojašnjena korist, katero stori sebi, svoji družini in vsem tovarišem s tem, če se včlani v zadrugo. Posebno je treba opozoriti vsakega poedinca na to, da ne obstoji korist od zadruge samo v tem, če dobi potrebščine po nekaj nižji ceni, ampak da so veliko večje druge koristi, katere imamo od zadruge. V prvi vrsti je velika indirektna materialna korist v tem, ker zadruga vpliva vobče na cene v dotičnem kraju, jih vodi na pravo mero, ne dovoljuje, da se odredajo po volji trgovcev in da se blago plačuje po previsokih in pretiranih cenah. Iz tega imajo potemtakem korist ne samo člani zadruge, nego vse ostalo ljudstvo in vrši torej zadruga s tem splošno koristno vlogo.

Ako je več članov v zadrugi, dobiva zadruga tudi v tem pogledu večjo važnost in se mora ozirati na njo cel trg.

Razen tega ima naša ustanova pred vsem tudi druge velike naloge, katere bo kmalu pričela vršiti. Osnovali smo kreditno organizacijo, katera bo delala z nami v zvezi in s katero se bodo okoriščali samo člani naših zadrug.

(Konec prihodnjič.)

Pozor! Sestanek z dne 29. t. m., kakor je aviziran v našem glasilu, ne glede na to, kako so ga tolmačili naši politični dnevnikarji, je bistveno pripomogel k razjasnitvi položaja. „Proti“ sklepu O. Z. je glasovalo edino le „Odrufenje Železn. činov.“ na usta g. Gregorke. To je facit tega zborovanja. Vse ostale organizacije, razen onih, ki so včlanjene v O. Z., so vezane na sklep O. Z., ki je javljen v uvodniku. Prihodnjič več. —

Vestnik.

Tovariši! Obnovite naročnino in poravnajte zaostanke!

Stanarina in osebna draginska doklada učiteljskih parov, katerih eden je upokojen.

Ministrstvo financ je potom ministrstva prosvete (Br. 46.654/III., od 18. maja 1926. leta, v zadevi stanarine in osebne draginske doklade parov drž. uslužbencev - učiteljev, katerih eden je upokojen, dostavilo odlok D. R. br. 44.497/26 od 9. aprila 1926. leta, s sledečo vsebino.

Molilja ima pravo na celu stanarino od onoga vremena dalje, od koga je ujezila suprog primao penzijske prinaldnosti, pošto stav III. člana 38, činovničkog zakona uskračuje pravo na dve stanarine bračnom paru, koji su oboje drž. službeni u istom mestu, te bi dakle bez ograničenja stava III. čl. 38. činovničkog zakona vsaki primao po jednu stanarino, dok u ovom konkretnom slučaju muž nije više službenik, nego penzioner i kao takav u opće ne prima stanarino.

Tako isto ima molilja od gore navedenog vremena dalje, pravo na potpuni lični dodatak na skupoću, jer član 11. Odluke Ministr. Saveta D. R. br. 42300/24 ograničava pravo na pun lični dodatak naročito samo u slučaju, da su muž i žena aktivni državni službenici u istom mestu; što ovde nije slučaj, jer je moliljin suprog penzioner.

Dodatek za sina v vojni službi. Generalna direkcija drž. račv. razglasa pod DKbr. 53.520/26:

Fini ševro, lesena ali usnjata peta

Din 159 —

„Voika“ Ljubljana - nasproti Mestnega doma 1. Državni nameščenci tudi na obroke.

Čast nam je vratiti Vam ovaj predmet sa izveštajem, da molio nema prava na dodatak na dete po čl. 42, čin. zakona, jer je zanj prestala potreba, da ga izdržava pošto se negov sin besplatno izdržava u vojnom zavodu. Ako je molio-čev sin na odsluženju redovnog roka u vojni, onda bi molio imao pravo na dodatak po čin. zakonu, dok traje služba redovnog roka, uz dokaz vojne službe.

Za Tiskovni sklad »Našega Glasa« je daroval, kakor vselej pri nakazilu četrtletne naročnine, gosp. Josip Jaklič, carinski upravnik v pokoju v Studencih pri Mariboru, zopet 25 Din.
Iskrena hvala! Uprava.

Specijalna mehanična delavnica

za popravo pisalnih, računskih, kopirnih in razmnoževalnih strojev kakor tudi registrirnih blagajn. Razne tipke in pisave za pisalne stroje vseh sistemov spremenim po naročilu in vzorcu.
Tehnična znamenja.

LUD. BARAGA, Ljubljana,
Selenburgova ulica 6. Telefon 980.

TOVARNA ČEVLJEV PETER KOZINA & KOMP. izdeluje odslej naprej tudi lahke damske čevlje ter čevlje za gospode najnovejše forme in najboljše kvalitete. Prodaja na malo: Ljubljana, Breg 20, Aleksandrova cesta 1, Prešernova ulica; Zagreb, Račkova ulica 3; Beograd, Knez Mihajlova ulica 4.

Kolesa!

samo pri Gorcu!
Palača Ljublj. Kreditne banke

Priporoča se

I. ČERNE

Ljubljana, Dunajska cesta 28

Zaloga pohištva
in tapetništvo.

Priporoča se

modna trgovina

A. Šinkovic nasl. K. Soss
LJUBLJANA, Mestni trg 19.

Priporočamo tvrdko

M. Tičar, Ljubljana
za nakup vseh
pisarniških in šolskih potrebščin

Najboljši so:

Pfaff šivalni stroji

Pouk v vezenju brezplačen.

Ugodne cene! Plačljivo na obroke

Jgn. Vok

Ljubljana, Tavčarjeva ul. 7.

Pisalni stroj „IDEAL“ modela C
najmodernejšje konstrukcije.

The Rex Co

LJUBLJANA, Gradišče številka 10.

1912 ustanovljeno 1912

IVAN PAKIŽ

Ljubljana, Stari trg 20.

Velika zaloga stenskih ur in budilk.
Vsakovrstne precizne švicarske žepne ure. Velika izbira zlatnine in srebrnine, juvelov, poročnih prstanov, jedilnega orodja, kakor tudi različnih nastavkov iz china in pravega srebra
Najcenejši nakup!

.. Gostilna pri „Kolvratu“ ..
Ljubljana, Pred škofijo št. 14

Toči najboljša pristna štajerska (ljutomerska) in dolensjska vina.

Mrzla in gorka jedila vedno na razpolago. Cene zmerne, postrežba točna.

Za obilni obisk se priporoča

Tomaž Bizilj.

Ivan Jelačin, Ljubljana

Uvoz kolonijalne in špecerijske robe.

Tvrdba ustanovljena leta 1888.

Solidna in točna postrežba.

Kr. Dvorni dobavitelj

Anton Verbič, Ljubljana
Delikatese — špecerija
Solidna postrežba, zmerne cene.

Josip Olup, Ljubljana,
Na vogalu Stari trg št. 2

Trgovina z manufakturnim blagom in oblekami domačega izdelka ki se izvršujejo po najnižjih cenah tudi po naročilu. — Blago se daje proti garanciji tudi na obroke.
Priporoča tudi kjer se točijo najboljša dolensjska in štajerska vina.

F. Szantner, Ljubljana
Selenburgova ul. 1.

Špecialist za ortopedična in anatomska obuvala in trgovcev čevlji.

Tovariši! Kupujte svoje potrebščine le pri tvrdkah in obiskujete lokale, ki inserirajo v „Našem Glasu“. Kdor podpira nas, tega podpirajmo mi!

Modno blago, perilo in potrebščine za šivilje in krojače priporoča tvrdka

A. Persche

Ljubljana, Pred škofijo 21.

Cenejše kot pri razprodajah se dobi vsakovrstno manufakturno blago pri

J. TRPIN, Maribor
Glavni trg št. 17.

L. Mikuš

Ljubljana, Mestni trg 15.

priporoča svojo zalogo

dežnikov ter sprehajalnih palic
Popravila se izvršujejo točno in solidno

A. & E. Skaberne
Ljubljana.

Manufakturna in modna veletgovina.

Solidno blago. Nizke cene

Najboljši živami stroji in kolesa edino le

Josipa Petelinca
znamka
Gritzner in Fenks
za rodbino, obrt in industrijo
Ljubljana

blizu Prešernovega spomenika

Pouk v vezenju brezplačen. Večletna garancija
Delavnica za popravila.

Na veliko Telefon 913 Na malo

ZADRUŽNA BANKA V LJUBLJANI

Aleksandrova cesta

se priporoča za vse finančne transakcije v tu in inozemstvu. — Sprejema hranilne vloge na knjižice in na tekočem računu. — Oddaja srečke državne razredne loterije.

Aleksandrova cesta

C. J. Hamann,
Ljubljana

Vam nudi najsolidnejši vir nakupa perila, opreme nevest, novorojenčkov, perja in modnih potrebščin.

Predtiskarija modernih ročnih del.